

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونگه ولت Junge Welt

برگردان از: رضا نافع

۲۷ دسمبر ۲۰۲۱

هوشدار ۲۰۲۱ پوتین به غرب به سبک هوشدار ۱۹۴۲ ستالین

در آغاز این هفته روسیه خواست خود را مبنی بر گرفتن تضمین های امنیتی مکتوب به ناتو ارائه کرد و این کاری بود تازه : متن مذکور بلافاصله علنی شد. درست مانند یادداشت روسیه به برلین و پاریس در مورد صلح در اوکراین که چند هفته قبل صورت گرفت. واکنش دیپلمات های حاکی از ناخرسندی بود و رسانه های روسی نوشتند نارضایتی غربی ها سیگنالی است به این معنی که مسکو دیگر به توافقات ضمنی و توافقات جنتلمن مابانه امید نمی بندد.

تفسیر یکی از مقامات وزارت خارجه روسیه در واکنش به خواست های روسیه این بود: این یادداشت صورت غذای (رستوران) نیست که بتوان از میان آن اقلامی را انتخاب کرد و بقیه را نادیده گرفت. مسکو خواستار آن شد که این خواست ها همانطور که فرموله شده، پذیرفته شود. ولادیمیر پوتین در سخنرانی خود در جمع مقامات عالی وزارت دفاع گفت: در غیر این صورت، «پاسخ های نظامی- فنی»، به ویژه استقرار راکت های کوتاه برد و میان برد، به سوی کشور هائی قرار گرفته است که تهدید کننده روسیه هستند پوتین با اشاره به دستور معروف ستالین به ارتش سرخ در تابستان ۱۹۴۲ گفت: «ما نمی توانیم بیشتر از این عقب نشینی کنیم».

واکنش های اولیه در غرب، خشمگینانه و در عین حال تحقیرآمیز بود. گفته شده که خواست های روسیه یک «اولتیماتوم» است که به هیچ وجه نمی توان به محتوای اصلی آن پرداخت – (از جمله) این وعده که اوکراین هرگز به

عضویت در ناتو پذیرفته نخواهد شد. چند روز بعد با لحنی که اندکی متفاوت به نظر می‌رسید گفته شد: دولت ایالات متحده از آغاز ماه جنوری مذاکرات در مورد مسائل امنیتی با روسیه را آغاز خواهد کرد و بدین ترتیب دولت ایالات متحده حداقل یکی از خواست‌های روسیه را در سطح رسمی برآورده کرد: مذاکرات باید به سرعت آغاز شود. این که آیا مذاکرات آن‌طور که روسیه می‌خواهد پیش خواهد رفت – نتیجه محور خواهد بود و با دوری از «اطناب ممل». (یعنی زیاده‌گوئی بیش از حد و اطاله کلام در روند مذاکره به نحوی باشد که باعث ملالت و از مسیر خارج شدن روند مذاکرات گردد. در زبان معمولی این اصطلاح را به مته بر خشخاش گذاشتن تعبیر کرده‌اند. م) لحن بیانیه‌های روسیه کمی شبیه به اولین بیانیه‌ی آنگلا مرکل صدراعظم سابق در آغاز همه‌گیری کرونا است – بسیار تأکیدی: «این جدی است. شما هم جدی بگیرید.»

در این میان، نیز به نظر می‌رسد که وزیر امور خارجه‌ی جدید آلمان فدرال آنالنا بئربوک (سبزها) متوجه شده است او مصاحبه با هفته‌نامه دی تسایت، در توصیف روسیه لحنی غیرمعمولی به کار گرفت: او کشور بزرگ همسایه در شرق را به عنوان «بخشی از خانه‌ی اروپائی» و فرهنگ اروپائی توصیف کرد و اظهار داشت صحبت بهتر از تقابل است. در حال حاضر چیزی پشت آن وجود ندارد، یا دقیق‌تر بگوئیم تقریباً هیچ چیز. سفیر آلمان در اوکراین، انکار فلهوسن، در نامه‌ی کریسمس خود به شهروندان آلمانی مقیم اوکراین نوشت که تهاجم روسیه به این کشور بعید است و همچنین: «در چند هفته‌ی گذشته ما شاهد افزایش قابل توجه نیرو در نزدیکی مرز روسیه با اوکراین نبوده‌ایم».

این ارزیابی، فلهوسن به وضوح با ارزیابی سرویس‌های ایالات متحده که سی‌ان‌ان روز چهارشنبه به عنوان سرخی از طرح‌های ادعائی که روسیه برای حمله به منطقه‌ی مرزی، با ۵۵ «گروه رزمی گردان» هر یک در حدود ۱۰۰۰ نفر در منطقه‌ی مرزی، مستقر کرد، در تضاد است. ولی این رقم را قبلاً خود تحلیلگران نظامی غربی در اوایل نومبر ارائه کرده بودند.

به نظر می‌رسد در داخل ناتو، این واقعیت که روسیه خواست‌های خود را متوجه متحدان سابق خود در ائتلاف ضد هیتلر- قدرت‌های هسته‌ی ایالات متحده، بریتانیا و فرانسه – کرده است، باعث نارضایتی رهبران اتحادیه‌ی اروپا خواهد شد. جوزپ بورل، نماینده‌ی خارجی آنها روز چهارشنبه شکایت کرد که نگرانی‌های همه‌ی دست‌اندرکاران باید در مورد مسائل امنیتی که اروپا را تحت تأثیر قرار می‌دهد در نظر گرفته شود. این دقیقاً همان چیزی است که روسیه آشکارا می‌خواست از آن اجتناب کند یعنی: کلنجار رفتن اجباری با پولند، لیتوانی و لتونی. روسیه در رویکرد مذاکره‌اش، بر این عدم تقارن تکیه می‌کند که اوکراین برای روسیه بسیار مهم‌تر از ایالات متحده است و بر این واقعیت که اگر توافقی بین مسکو و واشنگتن حاصل شود، ایالات متحده آن را به اروپائی‌های «همپیمان» خود تحمیل خواهد کرد. «قطعاً مسکو از پیش آمدن کمی اختلاف نظر در ناتو ناخرسند نخواهد شد.

با نگاهی خوش‌بینانه، ممکن است یک پنجره‌ی زمانی تا اواسط سال آینده برای مراحل احتمالی آرامش وجود داشته باشد. سپس اجلاس عادی ناتو در مادرید برگزار خواهد شد، که از جمله در مورد درخواست ارتش ایالات متحده برای استقرار نیروهای اضافی این ائتلاف در رومانی و بلغارستان – یعنی در مناطق داخلی اوکراین و بحیره‌ی سیاه تصمیم می‌گیرد. منطقه‌ای که به عنوان حوزه‌ی نفوذ روسیه شناخته می‌شود. وزیر دفاع بلغارستان استفان ژانیو قبلاً این را رد کرده و آن را «در حال حاضر زائد» دانسته است. با این وجود، اگر ناتو این پروژه را پیش ببرد، نشانه‌ی آن است که همه‌ی مذاکرات آتی با روسیه حرف مفت است.

آینده ما